

บรรณานุกรม

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2550). รายงานสรุปการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ. (ออนไลน์).

<http://tourisminvest.tat.or.th/>

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2556). แผนปฏิบัติการท่องเที่ยวแห่งชาติไทย. (ออนไลน์).

แหล่งที่มา <http://thai.tourismthailand.org>

กัญญาภัก ยามาโน โต้. 2551. การสร้างรูปแบบเครือข่ายธุรกิจท่องเที่ยวกับโครงการหนึ่งตำบล

หนึ่งผลิตภัณฑ์ของจังหวัดเชียงใหม่. เชียงใหม่: วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชา การ
จัดการนักท่องเที่ยว และการท่องเที่ยว คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัย แม่โจ้.

เกศณี ศัตตรัตนชจร. (2550). การศึกษาความเป็นไปได้ในการจัดการท่องเที่ยวเชิงเกษตร :

กรณีศึกษา หมู่บ้านปางมะโอ อําเภอแม่ทะ จังหวัดลำปาง. การศึกษาอิสระปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

จันทนา จันทรพรชัย และคณะ. (2558). ระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กรณีศึกษา
อําเภอหัวหิน โดยอาศัยออนไลน์และเทคโนโลยีการประมวลผลแบบขนาด
บวกกู้เมม. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

เฉลิมเกียรติ แก้วหอม. (2555). หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable development). (ออนไลน์).

<http://sukanrat.blogspot.com/2012/09/sustainable-development.html>

ชุดภาระนี้ ไซมีองค์. (2556). การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน
จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่กับ
ห้องเรียน จังหวัดเชียงใหม่. สำนักงานคณะกรรมการวิชาชีพระภัตติ.

ชุดรัตน์ จันทร์เชื้อ และคณะ. (2556). การพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อการเรียนรู้
มรดกวัฒนธรรม. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.)

ชนิดา ทวีศรี. (2551). การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Health Tourism).

<https://www.l3nr.org/posts/166878>

ชุมพล พิชพันธุ์พศาล. (2555). การจัดการการท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษา : เทศบาลตำบล
บ้านแหลนและเทศบาลตำบลบางกระสัน อําเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.

ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ และพิทaya ว่องกุล. (2550). วิสาหกิจชุมชนกลไกเศรษฐกิจและลูกน้ำใจ.

กรุงเทพฯ : เอดิสันเพรส โปรดักส์.

คงพร อ่อนหวาน และคณะ. (2554). โครงการยกระดับคุณภาพชีวิตการท่องเที่ยวโดยชุมชน

บ้านปง-ห้วยลาน. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา.

ณัฏฐ์ กุลนันทร์. (2551). การพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชน ในอําเภอสัน
ทราย จังหวัดเชียงใหม่. เครือข่ายบริหารการวิจัยภาคเหนืออtonnn สำนักงาน
คณะกรรมการการอุดมศึกษา.

ทะเบียนวัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติจังหวัดเชียงใหม่. (2553). สำนักงาน

พระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทะเบียนวัดใน จังหวัดเชียงใหม่.

ทิพวรรณ พุ่มณี. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ธรรมนูญ เนียมหอมและภาณุวัฒน์ ภักดีวงศ์. (2553). แนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวทาง
ประวัติศาสตร์เชิงอนุรักษ์: กรณีศึกษาอุทยานประวัติศาสตร์ศรีเทพ อำเภอครีเทพ
จังหวัดเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

นรินทร์ สังข์รักษ์และคณะ. (2552). รายงานการวิจัยเครื่องข่ายการผลิตสินค้าเกษตรและห่วงโซ่
อุปทานของจังหวัดนครปฐมเพื่อการท่องเที่ยวจังหวัดนครปฐม. นครปฐม : สำนักงาน
กองทุนสนับสนุนการวิจัย.

นันทิยา หุตานุวัตร และณรงค์ หุตานุวัตร. (2550). การคิดกลยุทธ์ด้วย SWOT. อุบลราชธานี:
คณะกรรมการศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี, โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

นิศา ชัชกุล. (2550). อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นิควรัตน์ จุลาวงศ์. (2553). การจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน วิสาหกิจชุมชนท่องเที่ยวเชิงเกษตร
ล่องเรือชมสวนเลียนคลองมหาสวัสดิ์ อำเภอพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. สำนักงาน
คณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ.

นิອอน ศรีสมยง. (2552). การป้องกันการเสื่อมโทรมและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมของตลาดนำอ้มพวา. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

บัณฑิต สารรยาริสุทธิ์และพงษ์พันธุ์ ศรัทธาพิพิ. (2551). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อเพิ่ม
ศักยภาพการท่องเที่ยวชุมชน อำเภอบึงโงงหลวง จังหวัดหนองคาย.
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ปริตรดา เนลิมเพ็ง ก้อนนันต์กุล . (2551). บรรณาธิการ. คนในประสบการณ์ภาคสนามของนัก
มนุษยวิทยาไทย. กรุงเทพฯ

ปทญพิญา สิงห์รามและคณะ. (2557). **ปัจจัยพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศประวัติศาสตร์ในเขตพื้นที่ประวัติศาสตร์ พันท้ายนรสิงห์ จังหวัดสมุทรสาคร.** วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประจำบ จันทร์หมื่นและคณะ. (2556). ความทรงจำร่วมในแหล่งท่องเที่ยวเชิงสังคมและวัฒนธรรมเขตพื้นที่สก伦นคร-นครพนม-มุกดาหาร-สปป.ลาว-สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

ปรีณา โภนแก้ว. (2554). การพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมชาวเขาผ่าลีซอจังหวัดเพชรบูรณ์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

พะยอม ธรรมบุตร. (2550). เอกสารประกอบการเรียนการสอนเกี่ยวกับองค์ประกอบของการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ภัตราพร จันตะนี. (2554). การจัดการท่องเที่ยวนพื้นฐานของชุมชน : กรณีศึกษาวิสาหกิจชุมชนเห็ดตับเต่าคำลามเรือน อำเภอปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

กราเดช พยัชิวิเชียร. (2554). การวางแผนตลาดการท่องเที่ยว. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (2554). แนวคิดหรือหลักการของการพัฒนาที่ยั่งยืน. (ออนไลน์).

<http://sukanrat.blogspot.com/2012/09/sustainable-development.html>

มหาวิทยาลัยแม่โจ้. (2555). ท่องโลกเชิงเกษตร. (ออนไลน์).

<https://maejoagrotourism.wordpress.com>

ราณี อิสิตชัยกุล และคณะ. (2558). นโยบายการพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพื่อรองรับนักท่องเที่ยวอาเซียน. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

รุ่งชัย ชวนไวยาภูต และคณะ. (2557). การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและเชิงนิเวศ ในเขต 4 จังหวัดภาคตะวันตก. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกอ.).

วัชรี พีชผล. (2550). รูปแบบเส้นทาง กิจกรรม และการสื่อความหมายการท่องเที่ยวเชิงเกษตร กรณีศึกษาสวนสมุนไพร ต.คลองปราบ อ.นาสาร จ.สุราษฎร์ธานี. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.

วิริยา วิทูรย์สุจัญญ์ศิลป์. (2550). การศึกษาอัตลักษณ์คนชั้นกลางไทยผ่านการเล่าเรื่องในสื่อหนังสือบันทึกการเดินทาง วิทยานิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- วิคิน ปัญญาภรณ์. (2550). โครงการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรมในพื้นที่ระเบียงวัฒนธรรม (กำแพงเพชร สุโขทัย พิษณุโลก เพชรบูรณ์). สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).
- วีระศักดิ์ สมยานะ. (2557). การพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชน จังหวัดเชียงใหม่ ภายใต้ความร่วมมือทางวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่กับห้องถัน จังหวัดเชียงใหม่ ปีที่ 2. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- วรัชต์ มัชymบูรุษ. (ม.ป.ป.). รูปแบบการท่องเที่ยว. (ออนไลน์) <https://tourismatbuu.wordpress.com>
- ศุภพร ไทยภัคดี และคณะ. (2552). การศึกษาศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์เกษตรในจังหวัดนครปฐม. สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง คณะเทคโนโลยีการเกษตร. (2553). ความหมาย การท่องเที่ยวเชิงเกษตร.http://www.kmitl.ac.th/agritech/nutthakorn/04090035_2202/multiweb/agrotour/profile.htm
- สถาบันการท่องเที่ยวโดยชุมชน. (ม.ป.ป.). (ออนไลน์) http://www.cbt-i.org/?ge=show_pages&gen_lang=20112012094103#.VmEXn7iyOko
- สายันต์ ไพรชาญจิตร. (2552). กระบวนการโบราณคดีชุมชน. การวิจัยเชิงปฏิบัติการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างความสามารถของชุมชนห้องถันในการจัดการทรัพยากร่วมชุมชนในจังหวัดน่าน. กรุงเทพฯ: สถาบันไทยคดีศึกษา คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- เสรี พงศ์พิศ. (2551). แนวคิดแนวปฏิบัติสุขภาพศาสตร์พัฒนาห้องถัน. กรุงเทพฯ: เจริญวิทย์การพิมพ์.
- สุทธิดา ศิรินฤทธิ์. (2554). การพัฒนาแบบยั่งยืน: กระบวนการกระทำการเศรษฐกิจสังคม (metabolism) และการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติเชิงสร้างสรรค์. (ออนไลน์). แหล่งที่มา <http://www.oocities.org/tokyo/dojo/6860/suthida.htm>
- สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว. (2556). คู่มือเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชน: กรมการท่องเที่ยวและกีฬา.
- สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดเชียงใหม่. 2553. “ผลิตภัณฑ์ชุมชนห้องถัน”. [ระบบออนไลน์]
- แหล่งที่มา http://www.tourism.go.th/otop_tourism_villagelinder.php
- อดิศร ศักดิ์สูง. (2554). ประวัติศาสตร์เพื่อการท่องเที่ยวในประเทศไทย. สงขลา: นำ ศิลป์โภษณา.

อัจฉรา หาวทอง. (2550). การศึกษาการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนผ้าทอมือ กรณีศึกษาบ้านหนองแม่เมด ตำบลร่อนทอง อำเภอสะตึก จังหวัดบุรีรัมย์. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.).

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยว (องค์การมหาชน). (2555). การจัดการการท่องเที่ยวสร้างสรรค์เชิงวัฒนธรรม. เข้าถึง ได้จาก www.dasta.or.th.

Aref,F.,Redzuan,M.,&Gill,S. (2010). **Community capacity building: A review of its implication in tourism development.** Jounal of American Science.